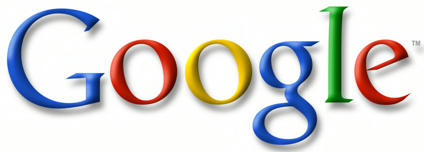

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

GP 120
64

Ptolemaeus · Geographiae Specimen · 1837

Digitized by Google

Gp 120.64

Harvard College Library

FROM

Francis H. Fobes

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

CLAUDII PTOLEMAEI

GEOGRAPHIAE

EDITIONIS SPECIMEN

EDIDIT

CAROLUS FRID. AUG. NOBBE,

PHILOS. DR. ET IN UNIVERSITATE LITT. LIPSIENSI PROFESSOR
EO. GYMNASII NICOLAITANI RECTOR ET SOCIETATUM LITT.
QUARUMDAM SODALIS.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

1837.

Digitized by Google

Digitized by Google

CLAUDII PTOLEMAEI

GEOGRAPHIAE

EDITIONIS SPECIMEN

EDIDIT

CAROLUS FRID. AUG. NOBBE,

PHILOS. DR. ET IN UNIVERSITATE LITT. LIPSIENSI PROFESSOR
EO. GYMNASII NICOLAITANI RECTOR ET SOCIETATUM LITT.
QUARUMDAM SODALIS.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

1837.

Digitized by Google

Gp 120.64

HARVARD COLLEGE LIBRARY
GIFT OF
FRANCIS H. FOBES
AUG 30, 1921

Digitized by Google

SIGLAE.

A. Graecos Geographiae Ptolemaeeae Codices notat:
— 1. Vaticanum Collationis Lipsiensis maiorem,
— 2. Vaticanum eiusdem minorem,
— 3. Palatinum (et Pall.) et Bertianae collationis et Lips.
— 4. Barberinianum coll. Lips.
— 5. Anonymum eiusdem, a me schedis distinctos.
— 6. Florentinum biblioth. Laurent. numero 9.
— 7. Eiusd. bibl. codicem 38.
— 8. Eiusd. cod. 42.
— 9. Eiusd. cod. 49.
— 10. Eiusd. nunc cod. qui olim fuit abbatiae Florentinae.
— 11. Coislinianum reg. bibl. Paris. a Montfauconio coll.
— 12. Eiusd. bibl. n. 1401. (olim Fonteblandensem) impensis meis coll.
— 13. Eiusd. bibl. n. 1402. } impensis meis collatos,
— 14. Eiusd. bibl. n. 1403. }
— 15. Eiusd. bibl. n. 1404. (olim Tellerianum) impensis meis collatum.
— 16. Pici Mirandulae codicis lectionem, a Mannerto ex Aessleri edit. Argent. (1513.) notatam.
— 17. Cod. Vindobon.
— 18. Cod. reg. bibl. Par. Suppl. 119. mihi collatum.
— 19. Eiusd. bibl. cod. n. 337. ex Sickleri programm.

B. Latinorum Interpretum Codices:
— 1. Norimbergensem n. 24. } a me collatos,
— 2. Norimbergensem n. 55. }
— 3. Jo. Cshtph. Doederleinii manu collatum.
— 4. Collationem ed. Ulmensis (1482.) Mannertianam.

C. Editiones Graecas:
— 1. Erasmi Basil.
— 2. Wechelii Paris.
— 3. Montani Amst.
— 4. Bertianam.

Digitized by Google

NUMERI PTOLEMAEEI.

Numeri sinistri ordinis terrae longitudinem (μῆκος), dextri latitudinem (πλάτος) notant. Utriusque ordinis priores gradibus significandis inserviunt, posteriores minutiis. Gradus utrobique litteris transversa linea notatis numerantur, minutiae litteris perpendiculari fere linea signatis. Litterae, quae graduum numeros indicant, Graeco more numerant, ut $\bar{\alpha}$ sit 1, $\bar{\beta}$ 2 etc. $\bar{\iota}$ 10, $\bar{\varkappa}$ 20 etc. Sexaginta graduum particulae sive minutiae non omnes indicantur, sed tantum quintae quaeque, 5, 10, 15 etc. usque ad 55. His igitur numerandis undecim notae sufficiunt, eaeque a Romano repetitae more numerandarum duodecim assis partium. Notae sunt hae: ιβ $\frac{1}{12}$ gradus (μοίρας) sive 5′ minutiae; ϛ′ $\frac{1}{6}$ $(=\frac{2}{12})$ i. e. 10′; δ′ $\frac{1}{4}$ $(=\frac{3}{12})$ i. e. 15′; γ′ $\frac{1}{3}$ $(=\frac{4}{12})$ i. e. 20′; γιβ $\frac{1}{3}+\frac{1}{12}$ $(=\frac{5}{12})$ i. e. 25′; 𐅵 sive λ i. e. 30′ $(=\frac{6}{12})$ i. e. $\frac{1}{2}$; 𐅵ιβ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{12}$ $(=\frac{7}{12})$ i. e. 35′; γο′ $\frac{2}{3}$ $(=\frac{8}{12})$ i. e. 40′; 𐅵δ′ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ $(=\frac{9}{12})$ i. e. 45′; 𐅵γ′ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $(=\frac{10}{12})$ i. e. 50′; et 𐅵γιβ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{12}$ $(=\frac{11}{12})$ i. e. 55′.

Digitized by Google

Ptolemaei Geographiam edere paranti mihi laetus nuper allatus est nuntius ex saecularibus Gottingensium Minervalibus, philologis placuisse in annum proximum indicere concilium de Plinio et Ptolemaeo resuscitandis aliisque studiis communibus apud Norimbergenses habendum. Nam quo gratius exoptatiusque esse video illud negotium instaurandi operis diuturno situ et squalore obsiti, eo magis animum laboris operosi difficultatibus saepe pressum et languescentem communis illius flagrantisque desiderii cogitatio impellit et erigit. Neque vereor, ne rem suscepisse videar, quam vel nemo unus recte nunc possit absolvere, vel ego, quo diligentius faciam, eo facilius, opus ex die in diem trudendo, sero aut numquam ad finem sim perducturus. Quibus quidem ea difficultatibus sit obnoxia, etiam me, qui tredecim iam annos omnem lapidem movere conatus sim, ac per aliquod tempus prela Tauchnitiana exerceam, satis superque perspexisse, ideo confitendum esse arbitror, ne temere adortus esse rem aut segniter facere videar. Sunt autem tria maxime, quae editorem impediunt, primum quod latent subsidia, deinde quod, quae nota sunt, quo in numero habenda sint, nescitur, denique ingens illa moles lectionum quae dicuntur variantium. Ac primum quidem quod nec clarum est, aut quae omnino exstent subsidia ad restituendum Ptolemaei opus idonea, aut quae antiquis editoribus et interpretibus eamdem ad rem fuerint usui, nec monstrata a recentioribus litteratoribus vestigia nosse sufficit: librorum tabularumque latebrae perscrutandae sunt, et multae saepe frustra pervestigantur. Ita ne ea quidem, ad quae clarissimus Hänelius aditum patefecit,

Digitized by Google

monumenta, maxime Hispaniensia, sintne Graece, an Latine scripta, satis constat. Quibus quidem si forte Cosmographiae titulus praescribitur, Latinos esse eos, quam Graecos codices credibilius est. Antiquiorum hominum litteratorum, quorum hoc in genere magna est fides, historia multis bibliothecarum mutationibus mutata est. Sic, ut de Monumentis Pietatis, illis quidem notissimis, nihil dicam, Montfauconii narratio de compluribus Italiae bibliothecis, quae olim plurimi fuit, hodie non per se quidem suspecta, sed illis ex eo tempore mutatis, auctis, minutis, alio translatis magnam partem non iam est utilis. Quam rem quum aliunde, tum ex praeclari Furiae ad Heimbachium meum epistola ita perspexi, ut, quem ex huius generis historiis concinnaveram, indicem non modo non omnes, qui in bibliothecis exstarent, geographiae illius codices, sed etiam plures, quam quot inessent, complecti intelligerem, libris in alium ordinem redactis et alio tempore alius numeri nota insignitis.

Deinde alterum, quo hujus scriptoris editores laborant, impedimentum in eo est, quod, unde et quanti sint antiquiores codicum collationes, cognitu difficillimum, nec minus difficile dictu est, qui codices praeter ceteros hodie conferri mereantur, et quae tabulae geographicae imitatione digniores sint, quam ceterae.

De antiquiorum collationum incerta fide satis constat. Ego quidem novo exemplo edoctus vidi, quam pauca, multis rebus, maxime vero numeris, ubique fere neglectis, in exemplo editionis Wechelianae Lipsiensi ad marginem notasset ille, qui Raidelio Henricus Stephanus esse videtur, nitida manu conspicuus. Nec magis certum est, qui sint ex magno codicum Graecorum numero ante alios conferendi. Neque enim omnes ii in usum sunt adhibendi, qui inprimis celebrari et collaudari solent. Quocirca ante omnia eam rationem ineundam putavi, ut, quos fama ferebat esse longe omnium praestantissimos, illos omnes tum ad unius cuiusdam loci integri (II, 11.) tamquam amussim exigerem,

Digitized by Google

tum, quod nondum constabat, ex quo codice Graeco interpretes Latini maiores orationis Graecae lacunas supplevissent, ad has potissimum animum attenderem, et viros doctos, idem ut facerent, precibus adirem. Quo explorato, id quod volebam, magna quidem ex parte consecutus esse mihi videor. Nam etsi me non latet multos codices alias negligentius, alias accuratius esse scriptos, aut scribi potuisse videri, tamen haud scio, an hac ratione satis cognoverim, quot sint familiae codicum, et cui quisque accensendus videatur. Sed ea de re alias.

Denique vero tertium editionis impedimentum non mirum est, quam in ceterorum scriptorum libris, maius esse in Ptolemaei geographia, non nisi ex nominibus propriis, in quibus errare proclive est, et numeris composita. Tanta est igitur moles, ut dixi, lectionum hoc in opere variantium, ut qui ex his quid sit verum eruere velit, ei cavendum sit, ne Junonem captans nubem prehendat. Quam ob caussam ac quo maiorem cautionem habet errorum investigatio, eo diligentius videndum est, ne ad inevitabiles difficultates temere adiungantur, quae et laborem augeant et errandi periculum, i. e. ne cumulentur subsidia, sed ad suas classes revocentur, et cuiusque classis unus aut duo praestantissimi codices tamquam testes ad caussam recte cognoscendam adhibeantur: quod non monerem, nisi amici quidam contra niterentur, ego vero codices istos proletarios impedimento potius, quam usui esse cognoscerem. Nunc quidem, si ego recte video, opus est, ut ante omnia paretur editio, quae Ptolemaei tractandi studium in multorum animis excitet, et commodiorem optimorum codicum cognoscendorum opportunitatem praebeat. Quo facto maior editio curanda esse mihi videtur, ornata illa quidem praeter alia apparatu critico et tabulis geographicis. Quibus subsidiis si alii ad alia emendanda et illustranda aliquamdiu studiose, et sollerter usi fuerint, non dubito, quin perfectissima, qualis nunc nobis omnibus desideratur, communi multorum studio efficiatur editio. Quo magis igitur cupio multorum studiis

Digitized by Google

bibliothecas excuti et Ptolemaeeae geographiae codices Graecos et Latinos inter se conferri, praestantissimos cognosci et in usum vocari, ac tali studiorum communione eiusque fructus percipiendi spe laetor, eo maiorem gratiam me a communibus Ptolemaei amicis initurum esse spero, si iam nunc editionis minoris sub prelo ferventis fragmentum aliquod edidero, eum ad locum apparatu critico, ac Zeuniani aliquo segmento indicis, quos maiori editioni meae adiungere cogito, et Florentinorum codicum specimine additis. Ea vero ut iudices aequi benevole accipiant, id est, quod opto et oro. Quibus si non frustra operam fecisse visus fuero, optimum diuturni et saepe putidi laboris fructum percipiam.

Digitized by Google

FURIAE NARRATIO
e Florentinis codicibus,

de maioribus quibusdam, quas Latina interpretatio arguit, lacunis, in Graeca Ptolemaeeae geographiae oratione editionis Bertianae conspicuis.

Lib. II. cap. XI. pag. 57. lin. 8. etc. (p. 115. Vs. minoris ed. meae). Lacuna item est in codice 6., sed nullo spatio vacuo relicto: pariter in codd. 7. 8. 9. et 10.

Lib. VI. cap. XIII. pag. 187. lin. 43. etc. codex 6. post verba „πέρατα γραμμήν“ addit „τῶν σάκων χώρα νομάδων ἐστί· πόλεις γὰρ οὐκ ἔχουσι, δρυμούς τε καὶ σπήλαια οἰκοῦσι. Ἐστὶ δὲ κ. τ. λ. Item in codd. 7. 8. 9. 10.

Lib. VIII. cap. II. pag. 228. lin. 37. etc. codex 6. post verba „προθέσεως ἐντεῦθεν“ haec exhibet: Ἔκθεσις πασῶν τῶν ὑπογραφῶν, αἷς περιέχονται εὐρώπης πίνακες δέκα χῶραι λδ· πόλεις ριη. Eodem modo codd. 7. 8. et 9.

Lib. VIII. Africae Tab. I. pag. 231. lin. 42. etc. codex 6. haec praestat: Ἀρχὴ λιβύης· πίνακες τέσσαρες· χῶραι δώδεκα· πόλεις μβ. Eadem codd. 7. 8. et 9.

Lib. VIII. Asiae Tab. VI. pag. 241. lin. 64. etc. codex 6. verbis „ἐφ᾽ ἑκάτερα μοίρας (sic) νδ γ̄“ haec subiicit: Ἡ δὲ μοῖζα τὴν μεγίστην ἡμέραν ἔχει ὡρῶν ιβ̄ ∠ γ, καὶ διέστηκεν ἀλεξανδρίας (!) πρὸς ἕω ὥρας α ἔγγιστα· ὁ δὲ ἥλιος δὶς τοῦ ἔτους ἐκεῖ γίνεται κατὰ κορυφὴν, ἀπέχων τῆς θερινῆς τροπῆς ἐφ᾽ ἑκάτερα μοίρας νδ γ̄. (Sic h. l. et postea numeri notantur.)

Digitized by Google

Ἡ δὲ ὀκηλὶς τὴν μεγίστην ἡμέραν ἔχει ὡρῶν ιδ ζ´ δ ἔγγιστα, καὶ διέστηκεν ἀλεξανδρείας πρὸς ἀνατολὰς ὥραις α. ὁ δὲ ἥλιος δὶς τοῦ ἔτους ἐκεῖ γίνεται κατὰ κορυφὴν ἀπέχων τῆς θερινῆς τροπῆς ἐφ᾽ ἑκάτερα μοίρας ξα δ.

Ἡ δὲ Ἀραβία τὸ ἐμπόρειον (sic) *τὴν μεγίστην ἡμέραν ἔχει ὡρῶν ιβ γο. καὶ διέστηκεν ἀλεξανδρείας πρὸς ἀνατολὰς ὥραις α γ̄. ὁ δὲ ἥλιος δὶς τοῦ ἔτους γίνεται κατὰ κορυφὴν ἐν αὐτῇ, ὅτε ἀπέχει τῆς θερινῆς τροπῆς ἐφ᾽ ἑκάτερα μοίρας ξβ γ̄.*

Ἡ δὲ κανὴ τὴν μεγίστην ἡμέραν ἔχει ὡρῶν ιβ ∠ δ, καὶ διέστηκεν ἀλεξανδρείας πρὸς ἀνατολὰς ὥραις α ∠ ι̅, ὅτε ἥλιος ἐκεῖ δὶς τοῦ ἔτους γίνεται κατὰ κορυφὴν ἀπέχων τῆς θερινῆς τροπῆς ἐφ᾽ ἑκάτερα μοίρας δ γ̄.

Ἡ δὲ μάρα κ. τ. λ. Eadem habent codd. 7. 8. et 9. qui quidem ante verba „*Ἡ δὲ μάρα*“ *κ. τ. λ.* illa, quae sunt apud Bertium, addit: *Ἡ δὲ γέρρα τὴν μέγιστην ἡμέραν ἔχει ὡρῶν ιγ̄ ∠ ἔγγιστα, καὶ διέστηκεν ἀλεξανδρείας πρὸς ἀνατολὰς ὡρ. α καὶ γ´. ὁ δὲ ἥλιος δὶς τοῦ ἔτους ἐκεῖ γίνεται κατὰ κορυφήν, ὅταν ἀπέχῃ τῆς θερινῆς τροπῆς ἐφ᾽ ἑκάτερα μοίρας δ γ´.*

Lib. VIII. Asiae Tab. VI. pag. 242. etc. in nullo codice habentur ea verba, quae Bert. e Pal. refert: „*Ἀπφάνα τὴν μεγίστιν ἡμέραν ἔχει*“ *κ. τ. λ.*, quae leguntur in edit. Bert.

Lib. VIII. Africae Tab. VII. pag. 243. lin. 35. etc. codex 6. eadem praebet, quae Bertius. Codex 7. haec habet: *„τῇ τε παρθίᾳ, καὶ μέρει τῆς ὑρκανίας θαλάσσης, ἀπὸ δὲ δύσεως μέρει τε μηδεῖας, καὶ ὑρκανίας θαλάσσης, καὶ τῇ ἐν ἀσίᾳ σαρματίᾳ. Ἀπὸ δὲ ἄρκτων“ κ. τ. λ.* Eadem Codd. 8. et 9. Codex vero 10. haec tribuit: *„τῇ τε παρθίᾳ, καὶ μέρει τῆς ὑρκανίας θαλάσσης, ἀπὸ δὲ δύσεως, μέρει τε μηδέας, καὶ ὑρκανίας θαλάσσης, καὶ τὴν ἐν ἀσίᾳ σαρματίαν· ἀπὸ δὲ ἄρκτων“ κ. τ. λ.*

Lib. VIII. pag. 251. etc. codex 10. ante ea verba: *Ὅταν δὲ λέγῃ ὁ διὰ μέσου αὐτοῦ παράλληλος, λόγον ἔχει κ. τ. λ.*, haec habet:

Ἰούνιος, παυνὶ, (?) *ἥλιος καρκίνῳ μοίρας γ̄ κ̄.* (Haec, credo, non

Ἰούλιος, ἐπιφὶ, (?) *ὁ λεόντι* (!) *μοίρας η̄ ν̄.* sunt Ptolemaei. N.)

et sic de ceteris mensibus: post quae cum Bertio consentiens haec tribuit: *Ὅταν δὲ λέγῃ ὁ διὰ μέσου αὐτοῦ παράλληλος, λόγον ἔχει κ. τ. λ.* Deiude haec sequuntur: *Ἔκθεσις μήκους καὶ πλάτους ἑκάστου πίνακος*

Digitized by Google

— μοιρῶν ιθ ζ′ γ′. ῆ (immo ἢ) ὅλων κ. Tum huiusmodi subscriptio atque illud epigramma, quod est etiam in cod. Vindob., subliciuntur. Ἐκ τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου γεωγραφικῶν βίβλιον ὀκτὼ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἀγαθὸς δαίμων ἀλεξανδρεὺς μηχανικὸς ὑπετυπώσατω (scr. ὑπετυπώσατο).

Ἐν γραμμαῖς τῶν (scr. τὸν) κόσμον ἀριθμηθέντα νόησον,
Ἄρκτους, ὠκεανὸν, δύσιν, ἀντολίηντε (!) νότον τε (¹),
Χεῖμα, θέρος, φυσικὰς ἀτραποὺς, σκολιάς τε κελεύθους,
Αἰθίοπας (!) τ' ἀδρανεῖς, γερμανῶν δύσμορα φῦλα (!),
Σαυρομάτας, χοίροισιν ἐοικότας, ἢ δὲ (ἠδὲ) καὶ αὐτῆς
Αἰγομόρφου σκυθίης χαλεπὸν γένος ἄχρις ἐς ἠῶ, (ἠῶ Vind.)
Ἰνδῶν τε σηρῶν τε· τὸ γὰρ πέρας ἀντολίης γῆς.

Haec eadem *nomina mensium*, *subscriptio*, atque *epigramma* exstant etiam in cod. 9. In codd. tamen 6. 7. 8. haec subscriptio deest; sed post ea verba „Ἐπί τε τὰ βόρεια καὶ τὰ νότια ἕως τῶν πόλων ἀμφοτέρων τοῦ ζωδιακοῦ,“ quibus in ed. Mont. Graeca oratio finitur, in iisdem sunt *nomina mensium*, pariter atque in codd. 9. Flor. et 10. Laur. deinde graeca quaedam, quorum initium est:

Τὰ ἐντὸς γάγγου ποταμοῦ ἰνδικῆς γ κ χῶραι (!) παράλιοι.
Συραστρήνης ἐν κόλπῳ καλουμένῳ κάνθιν, δύσταθμον ὄρος ρθ ∠ δκ.
Λαρικῆς φωμίδος ποτ. ἐκβολαὶ ριδ' ιηγ.
Ἀριακῆς σαδανῶν σούππαρα ριβ ∠ ιε∠ γ.

finis vero „ὑφ' οὓς βωκόνοι καὶ μόρδουλοι, καὶ μεσημβρινώτατοι ῥογαδινοὶ, καὶ ναναγηροί.“ Quae omnia, sive scholia sunt, sive eiusdem operis pars, trium vel quatuor foliorum spatio continentur. Haec excipit epigramma supra allatum, quo tres illi codices finiuntur.

INDEX GEOGRAPHIAE PTOLEMAEEAE ZEUNIANUS —
EDITIONIS MAIORIS SPECIMEN.

PALAEMARIA (Παλαιμαρία) i. e. vetus Marea, vicus Mareotici pagi Aegyptii; sec. Mannert. a meridie Mareotis urbs vetustissima et sine dubio eadem, quae est Marea (Μαρέη) Herod II. 18. 30. in con-

Digitized by Google

finio Aegypti, ubi praesidium contra Libyes. Etiam Athen. I, 25. narrat de vetustate urbis, suo tempore vici. IV, 5 tab. Af. III.

PALAEOBYBLUS (*Παλαιοβυβλος* i. e. vetus Byblus), urbs Phoenicia; tab. Paleobiblus, Peut. Balbyblus. Itin Hieros. Alcobile; sec. Plin. V,20 (17) in meridiem versus a Byblo, sec. Ptol. ab oriente. Apud Strab. XVI, 2, 19. (p. 755) videtur praeferenda lectio *Παλαιβυβλος* pro *Βυβλος*, quoniam situs est hic locus inter fluvios Adonim et Lycum; Byblus autem, quam Strab. paullo ante §. 18. descripsit, septemtrionem ab Adoni spectat. V, 15. tab. As. IV.

PALAESCEPSIS (*Παλαισκεψις*) i. e. vetus Scepsis, urbs Phrygiae maioris, non procul a nova Scepsi; Plin. V,32(30). V, 2 tab. As. I.

PALAESTINA SYRIA (*Παλαιστινη Συρια*) quae et Iudaea (*Ἰουδαια*) regio Syriae a Libano monte usque ad Arabiam, in V. T. terra sacra, terra promissa, terra Canaan, terra Israelis; a Pt. dividitur in quinque partes Galilaeam, Samariam, Iudaeam propriam, Idumaeam, et in orientali parte Iordanis Peraeam, quo nomine tamen non utitur. V, 16. tab. As. IV.

PALANDA (*Παλανδα*) urbs aureae Chersonesi in India extra Gangem; Mannerto Dsohor sive Diohor in Peninsula Malaica prope capu Romania, mihi autem in Panlang latere videtur, ad medium brachium Iravadis, quum Chersonesus aurea Gosselino et mihi Peninsula Birmanica, non ut Danvillio, Mannerto, Reichardo, Malaica sit. Vid. Chersonesus aurea. VII, 2, tab. As. XI.

PALANDAS (*Παλανδας*) fluvius Indiae extra Gangem; Mannerto et Sicklero Dschor, mihi Iravadis medium brachium. Nullus enim alius fluvius in tota hac ora tripartitus est, quam Iravadis, et in nullius alius litore aurum invenitur. Nam occidentale brachium huius fluvii trifidi (quia tria brachia maiora habet) rectius multi fidi (quum habeat ut Ganges plura, quam viginti brachia) dicitur Chrysoanas i. e. aureum, et etiam apud Birmanas appellatur flumen sabuli aurei. Sine dubio idem est cum Daona, cuius nomen Gosselino iure latere adhuc videtur in Danabiu, urbe ad Iravadem supra Panlang. Vide Daonas. VII, 2, tab. As. XI.

PALANTA (*Παλαντα*) urbs Corsicae in litore occidentali, nunc Balagna. III, 2. tab. Europ. VI.

PALANTIA (*Παλαντια*) fluvius Hispaniae Tarraconensis; nunc Carrion. II, 6. tab. Europ. II.

PALANTIA (*Παλαντια*) urbs Hisp. Tarrac. tab. Pallantia. Mela II, 6. Strab. III 4, 12 (p. 162); nunc Palencia. II, 6. tab. Europ. II.

PALIANA (*Παλιανα*) urbs Sericae ad fluvium Bautem (Bautisum) inter urbes Aspacaram et Abraganam; tab. Palliana.
VI, 16. tab. As. VIII.

Digitized by Google

PALIBOTHRA (Παλιβοθρα) regio Indiae intra Gangem. Strab. XVI, 1, 11. (p. 689) 12. (p. 690) 27. (p. 698) 36. (702) Steph. Byz. Adhuc Patali-putra i. e. Bignoniae filius, in confluenti Erannoboae (i. e auribrachiati Sansc. Hiranyavahas) nunc Soni, et Gangis, apud urbem Patnam. Origo huius mythici nominis invenitur in itinerario Sinico inedito Bibliothecae Parisiensis, auctore sacerdote Buddistico Hisan-thsang, qui anno circiter 640. p. Ch. ex urbe Akini Bachoriae minoris profectus est ad urbem Bucharam, et revertens etiam Indiam vidit, ut mihi narravit defunctus Klaproth, quum ultimum Berolini versaretur. Tradit hic auctor, quondam plures iuvenes, quum iucundo die in silvam ad ripam Gangis se contulissent, varios ludos fecisse. Praeter alia quisque iuvenum arborem sponsam sibi elegit, quorum unus (filius Brachmani arborem Bignoniam suaveolentem (trumpet-bra Trompetenbaum). Vespera, quum omnes domum redirent, hic iuvenis solus remansit, dicens, se sponsam in matrimonium ducere debere. Postremum reliqui ridentes abierunt, hic tranquillus remansit. Nocte oborta arbor illa lucescere coepit, et ecce, cortice fisso ex interiore prodit senex, ducens pulcerrimmam virginem, quam iuveni sponsam tradit. Iuvenis nuptias cum ea facit, ex quo matrimonio natus est filius, qui nominatus Bignoniae filius postea dominus regionis fuit. Hic est ille Hercules, quem Diodorus II, 39. conditorem urbis appellat. Vestigium huius mythi apud Strab. XV, 1, 36. (p. 702) ubi rex huius loci Palibothrus nominatur. Plinius autem VI, 21. (17) totum populum istius regionis, alias Prasios, Palibothros, quasi Bignoniae filios appellat. — In poemate Sanscrittico Kathâ-Sarit-Sâgara auctore Soma-deva, cuius fragmentum Herm. Brockhaus edidit sub titulo: Gründung der Stadt Patali-putra. Leip. 1835. 8. Origo urbis longe diverso modo per baculum magicum Putracae, mariti regiae virginis Putalis, narratur; sed tabula neque tam faceta est, neque explicat nomina Patali et Putra. VII, 1 tab. As. X.

PALINDROMOS (Παλινδρομος) promontorium Arab. felic. nunc Babel Mandeb i. e. porta lacrimarum. VI, 7. tab. As. VI.

PALINZA vid. Alinza.

PALIURUS (Παλιουρος) urbs Marmarici litoris ad ostium Paliuri, qui e lacu Paliuro venit. Strab. XVII, 3, 22. (p. 838). Paniurus Itin. Anton. 71. Peut. IV, 5 tab. Af. III.

PALLA (Παλλα) urbs Corsicae meridionalis. Palas Itin. Anton. 86. nunc San Bonifacio. III, 2. tab. Eur. VI.

PALLAS (Παλλας) palus Afric. propr. per quam transit fluvius Triton. IV. 4. tab. Afr. II.

Digitized by Google

PALMA (*Παλμα*) urbs maioris Balearidis insulae. Mela. II, 7. Plin. III, 6. Itin. Ant. 514. adhuc Palma. II, 6. tab. Eur. II.

PALMYRA (*Παλμυρα*) urbs Syriae, olim Tadmor. 2 Chron. 8, 4. 1 Reg. 9, 18. *Παλμιρα* Ioseph. Antiq. 8, 2 in Oasi deserti Syrici a Salomone condita. Palmyra Plin. V, 25. VI, 28. Appian. Civ. V, 9. Hierocles 717. Zosim. I, 54, 61. Procop. de aedif. II fin. Vopisc. 31. forsan aucta ab Hadriano, quia etiam Hadrianopolis nominatur. Steph. Byz. 522. Inscript. Capta et postea deleta ab Aureliano. Etiam nunc Tadmor. V. 15. tab. As. IV.

PALMYRENE (*Παλμυρηνη*) regio Syriae inter Emesam et Euphratem. Plin. V, 25. V. 15. tab. As. IV.

PALODA (*Παλοδα*) urbs Daciae, in angulo inter Hierassum (Pruth) et Istrum; prope Galatz. III. 8. tab. Eur. IX.

PALTOS (*Παλτος*) urbs in litore Syriae, inter Orontem et Eleutherum fluvios. Strab. XV, 3, 2. (p. 728) XVI, 2, 12. (p. 753) Mela 1, 12. Plin. V, 20. Byz. 522. Hierocl. 717. adhuc Baldo. V, 15 tab. As. IV.

PALUDES sive lacus (*λιμναι*) Libyae orientalis septem, quorum quatuor ad occidentem Aegypti, tres in Aegypto inferiore. IV. 5 tab. Afr. III.

PALURA (*Παλουρα*) urbs Indiae, intra Gangis ostia, forsan Sansc. Pâru-pura, pracr. Pâlu-ura, contracte Pâlūra (solis urbs, heliopolis) sec. Höfer, nunc Pali-koïl. I. 13. VII, 1. tab. As. X.

PALURA (*Παλουρα*) urbs Indiae, in litore Coromandel, nunc forsan Oriza. VII, 1, tab. As. X.

PALUSTRES INSULAE (*έλωδεις νησοι*) in mari Caspio Albaniam adiacentes. Tab. Helodes insulae, et quidem duae, quum Ptol. plures cognitas habere videatur, mentionem faciens mediae; forsan insulae apud peninsulam Abscharon. V. 12. tab. As. III.

Digitized by Google

EDITIONIS MINORIS SPECIMEN II.

Ἀρελᾶτον κολωνία .... κβ ∠δ' μγ γ'
ὕδατα Σέξτια κολωνία .... κδ ∠ μγ γο'
Ἐρνάγινον .... κδ μγ ∠δ'·

§. 16. ὑπὸ δὲ τοὺς Τρικαστηνοὺς Μημινοί, (ἢ Μήμεινοι) ὧν πόλις

Φόρος Νέρωνος .... κε γο' μδ ∠δ'.

§. 17. ὑφ' οὓς Οὐοκόντιοι, καὶ πόλις
Οὐασιών .... κς μγ ∠·

§. 18. ὑφ' οὓς Ἐλύκωκοι, καὶ πόλις αὐτῶν
Ἀλβαυγούστα .... κς ∠ μγ γο'.

(*) §. 19. Οὐοκοντίων δὲ καὶ Μημινῶν ἀνατολικώτεροι Σέντιοι, ὧν πόλις μεσόγειος
Δινία .... κζ ς' μδ γ'·

§. 20. ὁμοῦ ἔθνη .... ιδ,
πόλεις δὲ .... λγ.

§. 21. Νῆσοι δὲ ὑπόκεινται τῇ Ναρβωνησίᾳ, Ἀγαθὴ μὲν κατὰ τὴν ὁμώνυμον πόλιν, ἧς θέσις .... κβ ∠ μβ ς'
μεθ' ἣν Βλασκών .... κβ ∠ μβ γ'·
αἱ δὲ Στοιχάδες ὑπὸ τὸν Κιθαριστὴν πέντε τὸν ἀριθμόν, ὧν τοῦ μέσου θέσις, ... κε μβ δ'·
ὑπὸ δὲ τὸν Οὔαρον ποταμὸν
Ληρώνη .... κζ δ' μβ δ'.

Κεφ. ια'.

Γερμανίας Μεγάλης θέσις.

[Εὐρώπης πίναξ δ'.]

§. 1. Τῆς Γερμανίας τὴν μὲν δυσμικὴν πλευρὰν ἀφορίζει ὁ Ῥῆνος ποταμός, τὴν δὲ ἀρκτικὴν ὁ Γερμα-

Digitized by Google

EDITIONIS MINORIS

νικὸς ὠκεανός· ἧς ἡ περιγραφὴ ἔχει οὕτως· [μετὰ τὰς τοῦ Ῥήνου ἐκβολάς, αἳ ἐπέχουσι

μοίρας	κη	νδ]
Μαναρμανὶς λιμὴν	κη	νδ ∠δʹ
Οὐίδρου ποταμοῦ ἐκβολαί	κη ∠	νδ γʹ
Ἀμασίου ποταμοῦ ἐκβολαί	κθ	νε.
Γερμανία δευτέρα		
αἱ πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ	λβ	νβ
Οὐισούργιος ποταμοῦ ἐκβολαί	λα	νε δʹ
αἱ πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ	λδ	νβ ∠
Ἄλβιος ποταμοῦ ἐκβολαί	λα	νς δʹ
αἱ πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ	λθ	ν.
§. 2. Κιμβρικῆς Χερσονήσου		
Ἡ μετὰ τὸν Ἄλβιν ἐξοχή	λβ	νς ∠γʹ
ἡ ἐφεξῆς ἐξοχή	λε	νη γʹ·
§. 3. ἡ ἔτι ἐφεξῆς καὶ ἀρκτικωτάτη	λη γοʹ	νη ςʹ
τὸ ἀνατολικώτατον αὐτῆς	μ δʹ	νθ ∠
ἡ μετὰ τὴν ἐξοχὴν πρώτη ἐξοχή	λθ γʹ	νη δʹ
ἡ ὑπὸ ταύτην ἐφεξῆς	λζ	νζ·
§. 4. ἡ πρὸς ἀνατολὰς ἐπιστροφή	λε	νς
Χαλούσου ποταμοῦ ἐκβολαί	λζ	νς
Σουήβου ποταμοῦ ἐκβολαί	λθ ∠	νς
Οὐιάδου ποταμοῦ ἐκβολαί	μβ ςʹ	νς
Οὐιστούλα ποταμοῦ ἐκβολαί	με	νς
ἡ κεφαλὴ τοῦ ποταμοῦ	μδ	νβ ∠
ἡ ἀπὸ δυσμῶν αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὸν Ἄλβιν φέρουσα	μ ςʹ	νβ γοʹ.

§. 5. Τὴν δὲ μεσημβρινὴν πλευρὰν ὁρίζει τοῦ [ποταμοῦ] Δανουβίου τὸ δυσμικὸν μέρος, ὃ θέσιν ἔχει τοιαύτην· ἡ κεφαλὴ τοῦ Δανουβίου [ποταμοῦ] λ μς γʹ·

Digitized by Google

SPECIMEN II.

(* p. 57. ed. Bert.) **LIB. II. CAP. 11.** 115

τὸ κατὰ τὴν ἐκτροπὴν τοῦ εἰς τὴν Γερμανίαν πρώτου ποταμοῦ............λβ μ̄ζ δ´

τὸ κατὰ τὴν ἐκτροπὴν τοῦ πρὸς μεσημβρίαν φέροντος ποταμοῦ, ὃς καλεῖται
Αἶνος....................λδ μ̄ζ γ´

τὸ κατὰ τὴν ἐκτροπὴν τοῦ πρὸς τὰς ἄρκτους φερομένου δευτέρου ποταμοῦ, ὡς ἐπὶ
τὴν Γαμβρήταν ὕλην ....λς μ̄ς γο´

τὸ κατὰ τὴν ἑξῆς ἐκτροπὴν τοῦ παρὰ τὴν Λοῦναν ὕλην πρὸς ἄρκτους ῥέοντος
(*) ποταμοῦ ....λθ γ´ μ̄ζ γ´

ἡ ἐφεξῆς ἐπιστροφή, ἀφ᾽ ἧς πρὸς μεσημβρίαν ἐπιστρέφει ....μ̄ γο´ μ̄ζ γ´

τὸ κατὰ τὴν ἐκτροπὴν τοῦ πρὸς μεσημβρίαν ῥέοντος ποταμοῦ, ὃς καλεῖται
Ναραβὼν................μ̄α μ̄ζ γο´

ἡ κατὰ Κούρταν καμπή ......μ̄β μ̄ζ

ἡ ἐφεξῆς ἐπιστροφὴ κατὰ Κάρπιν καὶ ἀρκτικωτάτη πασῶν...............μ̄β ∠ μ̄η.

†††

§. 6. Τὴν δὲ ἀνατολικὴν πλευρὰν ὁρίζει ἡ ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἐπιστροφῆς πρὸς τὰ ὑπερκείμενα Σαρματι-

††† A Latinis interpretibus adduntur h. l. quae in Graecis codd. desiderantur:
Flexus alius . . . . 43. — 48. —
Alia flexio . . . . 44, 40. 45, 40.
Alia conversio . . . . 45. — 45. —
Alia . . . . 45. — 44, 30.
Divertigium Abisti fluvii cum Danubio . . 46. — 44, 15.
Postea Danubius flectitur ad austrum:
Divertigium Catarabonis fluvii, qui ad Daciam fertur . . . . 49. — 43, 30.
Pars, quae iuxta divertigium est, Adlutan (Alutae?)

H 2

EDITIONIS MINORIS

116 GERMANIA.

κὰ ὄρη διάστασις, ὧν τὸ μὲν νότιον πέρας ἐπέχει μοίρας . . . . μβ ∠ μη ∠

τὸ δὲ βόρειον . . . . μγ ∠ ν ∠·

καὶ ἡ μετὰ τὰ ὄρη ἐπὶ τὴν εἰρημένην κεφαλὴν τοῦ Οὐιστούλα ποταμοῦ, καὶ ἔτι αὐτὸς ὁ ποταμὸς ἕως θαλάσσης.

§. 7. Τῶν δὲ διεζωκότων τὴν Γερμανίαν ὀρέων ὀνομαστότατά ἐστι τά τε εἰρημένα καὶ ἰδίως καλούμενα Σαρματικὰ, καὶ τὰ ὁμώνυμα τοῖς Ἀλπίοις, καὶ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τοῦ Δανουβίου, ὧν τὰ ἄκρα ἐπέχει μοίρας . . . . κθ μζ

καὶ . . . . λγ μη ∠·

καὶ τὰ καλούμενα Ἄβνοβα, ὧν τὰ ἄκρα ἐπέχει μοίρας . . . . λα μθ

καὶ . . . . λα νβ·

καὶ τὸ Μηλίβοκον ὄρος, οὗ τὰ πέρατα ἐπέχει μοίρας . . . . λγ νβ ∠

καὶ . . . . λζ νβ ∠·

ὑφ' ἃ ἐστιν ἡ Σημανοὺς ὕλη καὶ τὸ Ἀσκιβούργιον, οὗ τὰ πέρατα ἐπέχει μοίρας λθ νδ

καὶ . . . . μδ νβ ∠

καὶ ἔτι τὰ καλουμένα Σούδητα ὄρη, ὧν τὰ ἄκρα ἐπέχει μοίρας . . . . λδ ν

καὶ . . . . μ ν

amnis, qui ad Septemtrionem cum impetu vectus Daciam dividit . . . . 50. — 44. —
Flexio iuxta Oestum . . . . 51. — 44. —
Flexio iuxta Axium civitatem et hinc usque ad ostia vocatur Ister . . . . 54, 20. 45, 45.
Flexio iuxta Diogeniam civitatem . . . . 43. — 46, 40.
Ostia vero quo ordine se habeant, infra dicetur, ubi agetur de Mysia inferiore.

SPECIMEN II.

(* p. 58. ed. Bert.) **LIB. II. CAP. 11.** 117

ὑφ᾽ ἅ ἐστιν ἡ Γαμβρῆτα ὕλη· ὧν μεταξὺ καὶ τῶν Σαρματικῶν ἐστιν ὁ Ὀρκύνιος δρυμών.

§. 8. Κατέχουσι δὲ τῆς Γερμανίας
τὰ μὲν παρὰ τὸν Ῥῆνον ποταμὸν ἀρχομένοις ἀπ᾽ ἄρκτων
οἵ τε Βουσάκτεροι οἱ μικροὶ
καὶ οἱ Σύγαμβροι·

§. 9. ὑφ᾽ οὓς οἱ Σουῆβοι Λαγγοβάρδοι
εἶτα Τέγκεροι
καὶ Ἰγκρίωνες μεταξὺ τε Ῥήνου καὶ τῶν Ἀβνοβαίων ὀρέων·
καὶ ἔτι Ἰντουέργοι
καὶ Οὐαργίωνες
καὶ Καριτνοί·

§. 10. ὑφ᾽ οὓς Οὐισποὶ καὶ ἡ τῶν Ἐλουητίων ἔρημος μέχρι τῶν εἰρημένων Ἀλπίων ὀρέων.

§. 11. Τὴν δὲ παρωκεανῖτιν κατέχουσιν ὑπὲρ μὲν (*) τοὺς Βουσακτέρους οἱ Φρίσσιοι
μέχρι τοῦ Ἀμασίου ποταμοῦ·
μετὰ δὲ τούτους Καῦχοι οἱ μικροὶ μέχρι τοῦ Οὐισούργιος ποταμοῦ·
εἶτα Καῦχοι οἱ μείζους μέχρι τοῦ Ἄλβιος ποταμοῦ·
ἐφεξῆς δὲ ἐπὶ τὸν αὐχένα τῆς Κιμβρικῆς Χερσονήσου Σάξονες·
αὐτὴν δὲ τὴν Χερσόνησον ὑπὲρ μὲν τοὺς Σάξονας Σιγούλωνες ἀπὸ δυσμῶν,
εἶτα Σαβαλίγγιοι,
εἶτα Κοβανδοί·

§. 12. ὑπὲρ οὓς Χάλοι,
καὶ ἔτι ὑπὲρ τούτους δυσμικώτεροι μὲν Φουνδοῦσοι,

Digitized by Google

EDITIONIS MINORIS

ἀνατολικώτεροι δὲ Χαροῦδες,
πάντων δὲ ἀρκτικώτεροι Κίμβροι·

§. 13. μετὰ δὲ τοὺς Σάξονας ἀπὸ τοῦ Χαλούσου ποταμοῦ μέχρι τοῦ Σουήβου ποταμοῦ Φαροδεινοί·

§. 14. εἶτα Σειδινοὶ μέχρι τοῦ Ἰαδούα ποταμοῦ, καὶ ὑπ᾽ αὐτοὺς Ῥουτίκλειοι μέχρι τοῦ Οὐιστούλα ποταμοῦ.

§. 15. Τῶν δὲ ἐντὸς καὶ μεσογείων ἐθνῶν μέγιστα μέν ἐστι τό, τε τῶν Σουήβων τῶν Ἀγγειλῶν, οἵ εἰσιν ἀνατολικώτεροι τῶν Λαγγοβάρδων ἀνατείνοντες πρὸς τὰς ἄρκτους μέχρι τῶν μέσων τοῦ Ἄλβιος ποταμοῦ καὶ τὸ τῶν Σουήβων τῶν Σεμνόνων, οἵτινες διήκουσι μετὰ τὸν Ἄλβιν ἀπὸ τοῦ εἰρημένου μέρους πρὸς ἀνατολὰς μέχρι τοῦ Σουήβου ποταμοῦ καὶ τὸ τῶν Βουγουντῶν τὰ ἐφεξῆς καὶ μέχρι τοῦ Οὐιστούλα κατεχόντων.

§. 16. Ἐλάσσονα δὲ ἔθνη καὶ μεταξὺ κεῖνται —
Καυχῶν μὲν τῶν μικρῶν καὶ τῶν Σουήβων
Βουσάκτεροι οἱ μείζους·
ὑφ᾽ οὓς Χαῖμαι·
Καυχῶν δὲ τῶν μειζόνων καὶ τῶν Σουήβων Ἀγγριουάριοι·

§. 17. εἶτα Λαγγοβάρδοι·
ὑφ᾽ οὓς Δουλγούμνιοι·
Σαξόνων δὲ καὶ τῶν Σουήβων Τευτονόαροι
καὶ Οὐιρουνοι,
Φαροδεινῶν δὲ καὶ Σουήβων Τεύτονες
καὶ Αὔαρποι·
Ῥουτικλείων δὲ καὶ Βουγουντῶν Αἰλουαίωνες.

§. 18. πάλιν ὑπὸ μὲν τοὺς Σέμνονας οἰκοῦσι Αἰγ-

SPECIMEN II.

(* p. 59. ed. B.) LIB. II. CAP. 11. 119

γαι, ὑπὸ δὲ τοὺς Βουγοῦντας Λούγ(ι)οι οἱ Ὀμαν-
νοί,
ὑφ᾽ οὓς Λούγ(ι)οι οἱ Δοῦνοι (ἢ Λογγιδιδοῦνοι)
μέχρι τοῦ Ἀσκιβουργίου ὄρους·
§. 19. *ὑπὸ δὲ τοὺς Λίγγας Καλούκωνες ἐφ᾽*
ἑκάτερα τοῦ Ἄλβιος ποταμοῦ,
ὑφ᾽ οὓς Χαιρουσ(ι)κοὶ
καὶ Χαμανοὶ μέχρι τοῦ Μηλιβόκου ὄρους·
§. 20. *ὧν πρὸς ἀνατολὰς περὶ τὸν Ἄλβιν ποτα-*
μὸν Βαινοχαῖμαι,
ὑπὲρ οὓς Βατεινοί,
καὶ ἔτι ὑπὲρ τούτους ὑπὸ τῷ Ἀσκιβουργίῳ ὄρει Κορ-
κοντοί
καὶ Λούγ(ι)οι οἱ Βοῦροι μέχρι τοῦ Οὐιστούλα πο-
ταμοῦ·
§. 21. *ὑπὸ δὲ τούτους πρῶτοι Σίδωνες,*
εἶτα Κῶγνοι,
(*) *εἶτα Οὐισβούργιοι ὑπὲρ τὸν Ὀρκύνιον δρυμόν·*
§. 22. *πάλιν ἀπ᾽ ἀνατολῶν μὲν τῶν Ἀβνοβαίων*
ὀρῶν οἰκοῦσιν ὑπὲρ τοὺς Σουήβους Κασουάροι,
εἶτα Νερτερέανες
εἶτα Δανδοῦτοι,
ὑφ᾽ οὓς Τούρωνοι
καὶ Μαρουίγγοι·
§. 23. *ὑπὸ δὲ τοὺς Χαμανοὺς Χάτται,*
καὶ Τούβαντοι,
καὶ ὑπὲρ τὰ Σούδητα ὄρη Τευριοχαῖμαι,
ὑπὸ δὲ τὰ ὄρη Οὐαριστοί·
§. 24. *εἶτα ἡ Γαμβρήτα ὕλη, καὶ ὑπὸ μὲν τοὺς*
Μαρουίγγους Κουρίωνες,

Digitized by Google

EDITIONIS MINORIS

ἀνατολικώτεροι δὲ Χαροῦδες,
πάντων δὲ ἀρκτικώτεροι Κίμβροι·

§. 13. μετὰ δὲ τοὺς Σάξονας ἀπὸ τοῦ Χαλούσου ποταμοῦ μέχρι τοῦ Σουήβου ποταμοῦ Φαροδεινοί·

§. 14. εἶτα Σειδινοὶ μέχρι τοῦ Ἰαδούα ποταμοῦ, καὶ ὑπ᾽ αὐτοὺς Ῥουτίκλειοι μέχρι τοῦ Οὐιστούλα ποταμοῦ.

§. 15. Τῶν δὲ ἐντὸς καὶ μεσογείων ἐθνῶν μέγιστα μέν ἐστι τό, τε τῶν Σουήβων τῶν Ἀγγειλῶν, οἵ εἰσιν ἀνατολικώτεροι τῶν Λαγγοβάρδων ἀνατείνοντες πρὸς τὰς ἄρκτους μέχρι τῶν μέσων τοῦ Ἄλβιος ποταμοῦ καὶ τὸ τῶν Σουήβων τῶν Σεμνόνων, οἵτινες διήκουσι μετὰ τὸν Ἄλβιν ἀπὸ τοῦ εἰρημένου μέρους πρὸς ἀνατολὰς μέχρι τοῦ Σουήβου ποταμοῦ καὶ τὸ τῶν Βουγουντῶν τὰ ἐφεξῆς καὶ μέχρι τοῦ Οὐιστούλα κατεχόντων.

§. 16. Ἐλάσσονα δὲ ἔθνη καὶ μεταξὺ κεῖνται —
Καυχῶν μὲν τῶν μικρῶν καὶ τῶν Σουήβων
Βουσάκτεροι οἱ μείζους·
ὑφ᾽ οὓς Χαῖμαι·
Καυχῶν δὲ τῶν μειζόνων καὶ τῶν Σουήβων Ἀγγριουάριοι·

§. 17. εἶτα Λαγγοβάρδοι·
ὑφ᾽ οὓς Δουλγούμνιοι·
Σαξόνων δὲ καὶ τῶν Σουήβων Τευτονόαροι
καὶ Οὐιροῦνοι,
Φαροδεινῶν δὲ καὶ Σουήβων Τεύτονες
καὶ Αὔαρποι·
Ῥουτικλείων δὲ καὶ Βουγουντῶν Αἰλουαίωνες.

§. 18. πάλιν ὑπὸ μὲν τοὺς Σέμνονας οἰκοῦσι Αἰγ-

SPECIMEN II.

(* p. 59. ed. B.) **LIB. II. CAP. 11.** 119

γαι, ὑπὸ δὲ τοὺς Βουγοῦντας Λούγ(ι)οι οἱ Ὀμαννοί,
ὑφ᾽ οὓς Λούγ(ι)οι οἱ Δοῦνοι (ἢ Λογγιδιδοῦνοι) μέχρι τοῦ Ἀσκιβουργίου ὄρους·

§. 19. *ὑπὸ δὲ τοὺς Λίγγας Καλούκωνες ἐφ᾽ ἑκάτερα τοῦ Ἄλβιος ποταμοῦ,*
ὑφ᾽ οὓς Χαιρουσ(ι)κοὶ
καὶ Χαμαυοὶ μέχρι τοῦ Μηλιβόκου ὄρους·

§. 20. *ὧν πρὸς ἀνατολὰς περὶ τὸν Ἄλβιν ποταμὸν Βαινοχαῖμαι,*
ὑπὲρ οὓς Βατεινοί,
καὶ ἔτι ὑπὲρ τούτους ὑπὸ τῷ Ἀσκιβουργίῳ ὄρει Κορκοντοὶ
καὶ Λούγ(ι)οι οἱ Βοῦροι μέχρι τοῦ Οὐιστούλα ποταμοῦ·

§. 21. *ὑπὸ δὲ τούτους πρῶτοι Σίδωνες,*
εἶτα Κῶγνοι,
(*) *εἶτα Οὐισβούργιοι ὑπὲρ τὸν Ὀρκύνιον δρυμόν·*

§. 22. *πάλιν ἀπ᾽ ἀνατολῶν μὲν τῶν Ἀβνοβαίων ὀρῶν οἰκοῦσιν ὑπὲρ τοὺς Σουήβους Κασουάροι,*
εἶτα Νερτερέανες
εἶτα Δανδοῦτοι,
ὑφ᾽ οὓς Τούρωνοι
καὶ Μαρουίγγοι·

§. 23. *ὑπὸ δὲ τοὺς Χαμαυοὺς Χάτται,*
καὶ Τούβαντοι,
καὶ ὑπὲρ τὰ Σούδητα ὄρη Τευριοχαῖμαι,
ὑπὸ δὲ τὰ ὄρη Οὐαριστοί·

§. 24. *εἶτα ἡ Γαμβρῆτα ὕλη, καὶ ὑπὸ μὲν τοὺς Μαρουίγγους Κουρίωνες,*

Digitized by Google

EDITIONIS MINORIS SPECIMEN II.

εἶτα Χαιτούωροι, καὶ μέχρι τοῦ Δανουβίου ποταμοῦ οἱ Παρμαικάμποι.

§. 25. ὑπὸ δὲ τὴν Γαμβρήταν ὕλην Μαρκομανοὶ, ὑφ᾽ οὓς Σουδηνοὶ, καὶ μέχρι τοῦ Δανουβίου ποταμοῦ οἱ Ἀδραβαικάμποι.

§. 26. ὑπὸ δὲ τὸν Ὀρκύνιον δρυμὸν Κουάδοι, ὑφ᾽ οὓς τὰ σιδηρωρυχεῖα καὶ ἡ Λοῦνα ὕλη, ὑφ᾽ ἣν μέγα ἔθνος οἱ Βαῖμοι μέχρι τοῦ Δανουβίου, καὶ συνεχεῖς αὐτοῖς περὶ τὸν ποταμὸν οἱ Τερακατρίαι καὶ οἱ πρὸς τοῖς Κάμποις Ῥακάται.

§. 27. πόλεις δὲ τίθενται κατὰ τὴν Γερμανίαν ἐν μὲν τῷ ἀρκτικῷ κλίματι αἵδε·

Φληούμ	κη ∠γ′	νδ ∠δ′
Σιατουτάνδα (sua tutanda. Tac. A. IV, 73.)	κθ γ′	νδ γ′
Τεκελία	λα	νε
Φαβίρανον	λα ∠	νε γ′
Τρηοῦα	λγ	νε γο′
Λευφάνα	λδ δ′	νδ γο′
Λιριμιρίς	λδ ∠	νε ∠
Μαριωνίς	λδ ∠	νδ
ἑτέρα Μαριωνίς	λς	νε ∠ιβ′
Κοινόηνον	λς γ′	νε ∠
Ἀστουία	λζ γ′	νδ ∠
Ἀλεισός	λη	νε
Λακιβούργιον	λθ	νε ∠ιβ′
Βουνίτιον	λθ ∠	νε ∠
Οὐΐρουνον	μ ∠	νε
Οὐιρίτιον	μα	νδ ∠
Ῥούγιον	μβ ∠	νε γο′

VARIETAS LECTIONIS EDITIONIS MAIORIS SPEC. II.

Interpretum numeri Latini, quo facilius cum Graecis comparari possent, in Graecos mutati.

Ad pag. 113. vs. 25. minoris edit. meae (p. 56. ed. Bert. p. 51. ed. Montan. p. 121. ed. Erasm.) μεγάλης codd. A. 3. 5. 10. 11. 17. B. 1. 2. ceteri omittunt. — Vs. 26. Εὐρώπης πίναξ δ' om. A. 11. 12. 15. C. 1. 2. et in Graecis 3. — Vs. 28. Ῥῆνος *Renus*, non *Rhenus* et h. l. et deinceps interpretes B. 1. et 2. — Ibid. τὴν δὲ ἀρκτικὴν cod. A. 11. et ut videtur alii, item edd. vett. τὴν δ' ἀρκτικὴν cod. A. 17.

Ad pag. 114. vs. 1. min. edit. meae Γερμανικός codd. A. 6. 7. 8. 9. 10. 11. et edd. vett. Γερμανός cod. A. 15. et secundum Sicklerum etiam 14. — Ibid. ἧς Bertius vitioso Montani exemplo omisit — Vss. 1. 2. 3. verba uncis inclusa om. codd. A. 14. et 15. — p. 114. Vs. 4. Μαναρμανίς] sic ceteri praeter codd. A. 6. 7. 14. et 15. B. 2. 4. ed. Argentin. (1513.) in quibus est Μαραρμανίς, et B. 2. 3., in quibus Μαραμανίς. — κη νδ (∠) δ' in his ∠ om. codd. A. 6. 7. 8. 14. 15. B. 1. Sic etiam tabulae. κη ∠ ηδ γο' cod. A. 9. — Vss. 4. et 5. inverso ordine Vidrus κζ γ' νδ γ' et Manarmanis κη. νε δ' in codd. B. 1. 2. 3. 4. — Vs. 5. Βουΐδρου cod. A. 11. Οὐΐδρου cett. ἐκβολή codd. A. 15. 19. ἐκβολαί cett. — κη ∠ νδ' γ' edd. — ς' pro γ' cod. A. 10. — κη νδ ∠ δ' cod. A. 9. — κζ γ' νδ γ' codd. A. 6. 7. 8. — Vs. 7. Γερμανία δευτέρα codd. A. 5. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. — Vs. 8. numeros λβ νβ, quos ceteri omittunt, praestant codd. A. 15. et ap. Sickl. 12. — λδ B. 1. — Vs. 9. Οὐισούργιος ceteri praeter codices A. 9. 10. 14. 19. edd. vett. in quibus est Οὐισουρίγιος, 13. in quo Οὐισουργίος 18. in quo Οὐισούργος 12. in quo Οὐϊσουργίου, 6. 7. in quibus Οὐισουργοῦ, et 8. in quo a m. 1. Οὐιρσουγγοῦ, a m. 2. Οὐισσουγγοῦ. In numeris δ' om. codd. A. 14. 16. B. 4. — Vs. 11. Ἄλβιος codd. A. 6.

Digitized by Google

7. 9. *λάλβιος* cod. A. 8. *Ἀλίβιος* codd. A. 5. 10. 13. 15. 17. *Ἀλβίου* cod. A. 12. ∠ pro δʹ B. 1. λ̄δ ν̄η ∠ B. 2. 3. — Vs. 12. λ̄δ ν̄γ δʹ B. 2. — Vs. 13. Edd. vett. *Κιμβρικῆς Χερσονήσου* praestant, *κημβρικῆς* codd. A. 14. 19. — ςʹ pro ∠ codd. A. 11. et 13. — Vs. 14. ςʹ ηʹ pro ∠ γʹ cod. A. 11. et λ̄α ∠ B. 1. 4. pro λ̄β. — Vs. 15. om. B. 2. λ̄η Pirckh. et λ̄δ B. 1. — Inter vss. 15. et 16. intpp. haec referunt: „Extensio, quae subsequitur 35—58, 20.“ In codd. Grr. non est vacui spatii vestigium. — Vs. 16. γοʹ pro γʹ codd. A. 13. 14. 16. 19. ςʹ pro ∠ 13. et 14. λ̄ε pro λ̄η A. 16. λ̄ε γοʹ ν̄η γοʹ B. 2. λ̄ϑ ν̄ϑ ∠ Pirckh. γʹ pro ∠ B. 2. — Vs. 17. μ̄ δʹ pro μ̄δ codd. A. 11. 14. 19. et intpp. ∠ γʹ pro ∠ B. 1. — Vs. 18. pro ν̄η est ν̄ϑ in B. 1. ν̄ζ in B. 2. — Vs. 19. μ̄ ν̄η B. 1. — Inter Vss. 17. et 18. B. 1. Sinus interior 36. 59¼. — Vs. 18. ν̄ζ δʹ pro ν̄η δʹ B. 3. — Vs. 19. om. B. 3. — Vs. 20. λ̄η pro λ̄ε cod. A. 15. et intpp. — Vs. 21. *χαλούσου*, codd. A. 7. 8. 9. 10. 13. 14. 19. edd. vett. et intpp. *χαλαίσου* A. 17. *χαλάσου* A. 12. *χαλύσου* 6. — Vs. 22. *Σουήβου* codd. A. 6. 7. 9. 10. 11. 12. 14. *Συήβου* cod. A. 8. *Σουίβου* Bert. *Σουΐκου* cod. A. 18. — Vs. 24. ν̄ ∠ B. 1. in margine. — Vs. 26. μ̄ ∠ ν̄β γοʹ cod. A. 12. μ̄ς ν̄β γοʹ 14. μ̄ς ν̄β 19. — Vs. 27. μ̄ς pro μ̄ ςʹ cod. A. 11. B. 2. μ̄ ν̄β γʹ B. 1. — Vs. 29. *τοῦ ποταμοῦ Δανουβίου* cod. A. 12. 14. 15. 17. *τοῦ Δανουβίου ποτ.* codd. A. 6. 9. 10. *τοῦ Δαγαοουίου ποτ.* cod. A. 8. *τοῦ Δαναοουίου ποτ.* a m. 1. cod. 7. *τοῖ Δαναβουίου* a m. 2. *τὸ δυσμίμερος* cod. A. 12. *τὸ δυσμικὸν μέρος* cett.

Pag. 115. Vs. 2. ∠ pro δʹ B. 1. 2. 3. — Vs. 4. *τὸ κατὰ* (*τὴν* om.) *ἐκτροπήν* codd. A. 14. 15. — Vs. 5. μ̄ν γʹ pro μ̄ζ γʹ B. 3. γʹ om. Pirckh. — Vs. 8. *Γαμβρήταν* cod. A. 12. *Γαμβρήτου* cod. A. 17. *Γαβρήταν* codd. A. 5. 9. 10. 11. 13. 14. 15. 19. *Γωρήταν* 6. 7. 8. 16. Goratam B. 2. *Γαβρίταν* edd. vett. μ̄ζ γʹ pro μ̄ς γοʹ B. 3. — Vs. 10. *πρὸς τὰς ἄρκτους* cod. A. 12. 14. *τοὺς* 15. ceteri articulum om. *πρὸς Ἄρκτους* 12. — Vs. 12. *ἡ* (*ἡ* om. cod. A. 15.) *ἐφεξῆς ἐπιστροφὴ, ἀφ᾽ ἧς πρὸς μεσημβρίαν ἐπιστρέφει* μ̄ (μ̄ non est in A. 15.) γοʹ μ̄ζ γʹ. *τὸ κατὰ τὴν ἐκτροπὴν τοῦ πρὸς μεσ. ῥ. ποτ.* codd. A. 11. 14. 15. 19. *ἡ ἐφεξῆς ἐπιστροφή, ἀφ᾽ ἧς ἔστιν ἡ ἐκτροπὴ τοῦ πρὸς μεσ. ῥ. ποτ.* cod. A. 15. *ἡ ἐφεξῆς ἐπιστροφὴ* codd. A. 6. 7. 8. 9. 10. 13. 17. ceterum, ut videtur, consentientes cum edd. vett. et cod. A. 15. — Vs. 13. λ̄ϑ pro μ̄ Pirckh. γʹ pro γοʹ init. B. 1. μ̄η pro μ̄ζ B. 2. — Vs. 16. μ̄η γʹ pro μ̄ζ γοʹ B. 3.

Digitized by Google

— Vs. 17. om. B. 1. 2. et 3. — Vs. 18. *κατὰ κάρπιν* codd. A. 9. 11. 12. 13. 14. 15. 17. *κατὰ καρπίν* cod. A. 8. *κατακαρπίν* codd. A. 6. 7. *κατακάρπιν* cod. A. 10. Carpim B. 2. Caprin B. 1. *Κάρπην* edd. vett. — Vs. 19. *μ̄η̄ ℒ* pro *μ̄η̄* B. 3. — Vs. 20. In codicibus Graecis nulla lacuna h. l. in B. 1. 2. eadem non suppletur. — Vs. 22. *ὑποκείμενα* cod. A. 11. *ὑπερκ.* cett.

Ad pag. 116. Vs. 1. *ἔχει* codd. A. 14. 15. *ἐπέχει* cett. — Vs. 2. numeri desunt in B. 1. 2. — Vs. 5. *Οὐιστούλα* edd. vett. *Ἰστούλα* codd. A. 14. 15. — Vss. 11. et 12. et intpp. Nor. *ἐπέχει μοίρας* verba cod. A. 9. om. *ἔχει* praestat 15. *κ̄θ̄ μ̄ζ̄ καὶ λ̄γ̄ μ̄η̄ ℒ* codd. A. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. (17. secundum Sicklerum, del Furia *λ̄ᾱ* pro *λ̄η̄* refert) et intpp. Bertii et Montani numeri Graeci et Latini non consentiunt: *λ̄ᾱ μ̄β̄ καὶ λ̄ᾱ ν̄θ̄* 29. 47. et 33. 48. 30. (39. Bert. vitiose) *κ̄θ̄ μ̄ζ̄ καὶ λ̄θ̄ γ΄ μ̄η̄ ℒ* codd. A. 14. 15. — Vs. 13. *Ἄβνοβα* codd. A. 6. 7. 8. 11. 12. 16. *Αὔνοβα* edd. vett. cod. A. 9. al. C. 2. *Ἄνοβα* codd. A. 5. 13. 17. — Ibid. *ἐπέχουσι* codd. A. 10. 12. 13. 17. *ἐπέχει* cett. — Vs. 15. Huius versus numeros om. B. 2. — Vs. 16. *Μηλίβοκον* (*λίβοκον* cod. A. 18.) *ὄρος, οὗ* edd. vett. *Μαλίβοκον* cod. A. 6. *ὄρος* om. codd. A. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. — Vs. 18. *ν̄η̄ ℒ* pro *ν̄β̄ ℒ* B. 2. 3. — Vs. 19. *Σημανούς* codd. A. 5. 10. 11. 12. 13. 17. *Σημανοῦς* 14. 15. 18. *Σημανοῦ* cod. A. 9. *Σημανά* codd. A. 6. 7. 8. edd. vett. — *Ἀσβικούργιον* cod. A. 11. pro *Ἀσκιβούργιον* cett. — Vs. 21. *ν̄ δ΄ ν̄γ̄ ℒ* B. 2. — Vs. 22. *Σούδητα* codd. A. 5. 9. 10. 11. 12. 15. 17. *Σούδη τά* cod. A. 14. *Σουδῆτα* codd. A. 6. 7. *Σουδῆ τά* cod. A. 8. — Vs. 24. *λ̄θ̄* pro *μ̄* B. 1.

Ad pag. 117. Vs. 1. *Γαμβρίτων*, referente Sicklero, *Γαμβρίτα* teste Sypsomo cod. A. 12. *Γαβρήτα* codd. A. 5. 9. *Γαβρίτα* codd. A. 6. 7. 8. 10. 17. *Γάβριτα* cod. A. 11. — Vs. 2. *Ὀρκύνιος δρυμῶν* ap. Sickl. A. 12. *ὀρκύνιος δρυμός* codd. A. 6. 7. 8. 9. 11. *Ὁρκύνιος δρυμός* cod. A. 10. — Vs. 4. *ἀρχομένης* cod. A. 12. *ἀρχομένοις* cett. — Vs. 5. Busactori B. 1. 2. Pirckh. *οἱ Μακροὶ* cod. A. 12. *οἱ μικροὶ* cett. — Vs. 6. *Σύγαμβροι* codd. A. 5. 9. 10. 13. 14. 15. 17. *Συγαμβροί* 11. *Σύγγαμβροι* codd. A. 6. 7. 8. edd. vett. — Vs. 7. *Σουῆβοι* codd. A. 11. 14. *Σούηβοι* codd. A. 5. 9. 10. *Σουήβοι* codd. A. 12. 13. 15. *Σούεβοι* edd. vett. *Ὀκουήβοι* codd. A. 7. 8. *Ὁκουήβοι* cod. A. 6. — *Λαγοβάρδοι* cod. A. 15. Longobardi B. 1. 2. — Vs. 8. *Τέγκεροι* codd. A. 5. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. *Τίγγροι* edd. 3. 4. *Τίγγεροι*

Digitized by Google

edd. 1. 2. *Τέγατροι* codd. A. 6. 7. 16. B. 1. Togatri B. 2. — Vs. 9. *Ἰγκρίωνες* cod. A. 11. *Ἰγγρίωνες* edd. vett. *Ἰγκρίονες* cod. A. 9. *Οἱ κρίωνες* cod. A. 10. *Οἰκρίονες* codd. A. 5. 13. *Οικρίωνες* cod. A. 17. *Ἰνηρίωνες* codd. A. 6. 7. 14. 15. 16. B. 2. — Abnobos montes dicit Pirckh. B. 1. 2. *Νιτρίωνες* cod. A. 12. — Vs. 12. *Οὐ ἀργίονες* cod. A. 8. *Οἰαργίωνες* cod. A. 11. cett. Ibid. *Αὐνοβαίων* edd. vett. *Ἀβνοβαίων* cett. — Vs. 14. *Ἐλλουητίων* Edd. vett. *Ἐλουητίων* codd. A. 6. 7. 9. 12. 14. 15. *Ἑλουητίων* cod. A. 8. *Ἐλεκτίων* cod. A. 5. codd. A. 10. 13. 17. — Vs. 16. *παρωκεανῖται* edd. vett. *παρωκεανίτην* codd. A. 9. 10. 13. 17. *παρ᾽ ὠκεανίτην* codd. A. 6. 7. 8. — Vs. 20. *Οὐισούργιος* codd. A. 8. 10. edd. vett. *Οὐισουρίγιος* cod. A. 9. *Οὐισουργίος* codd. A. 6. 7. — Vs. 22. *Σάξονες* edd. vett. *Ἄξονες* codd. A. 5. 9. 10. 13. 17. *Αὔξονες* codd. A. 6. 7. 8. — Vs. 23. *Σάξονας* item. — Vs. 25. *Σιγουλῶνες* cod. A. 15. *Σιγούλωνες* cett. — Vs. 26. *Σαβαλλίγγιοι* Bert. vitiose. *Σαβαλίγγιοι* cett. — Vs. 28. Tali in B. 2. dicuntur *Χάλοι*. — Vs. 29. *Φουνδοῦσοι* codd. A. 9. 10. 11. 13. 17. *Φουνδούσιοι* codd. A. 6. 7. 8. Phudusii B. 2. Ponthusii B. 1.

Ad pag. 118. Vs. 2. *Κύμβροι* cod. A. 12. vitiose pro *Κίμβροι* forma nominis. — Vs. 3. *Σάξονας* cf. pag. 117. Vs. 22 sq. — Vs. 4. *Φαροδεινοί* codd. A. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 13. 16. *Φαροδηνοί* edd. vett. — Vs. 5. *Σειδινοί* codd. A. 6. 7. 8. 10. 11. 13. 14. 15. 16. 17. *Σιδεινοί* codd. A. 9. 12. *Σειδηνοί* codd. A. 5. *Σιδηνοί* edd. vett. — Ibid. *Ἰαδούα* codd. A. 6. 7. 8. 9. B. 2. edd. vett. *Ἰαδεῦα* codd. A. 10. 17. Iduam dicit B. 1. Vs. 6. *Ῥουτικλεῖοι* cod. A. 11. Rutidii B. 1. — Vs. 9. *τό τε* cett. praeter codd. A. 5. 12. et 13. in quibus *τόγε* legitur. — Vs. 10. *Λαγγοβαρδῶν* codd. A. 5. 9. 10. 12. *Λογγιβαρδῶν* codd. A. 6. 7. 8. *Λογγιβάρδων* cod. A. 18. *Λογγοβάρδων* edd. vett. — Vs. 11. *Ἀλβίου* cod. A. 12. *Ἄλβιος* cett. — Vs. 14. *Σιήβου* cod. A. 18. *Σουήβου* cett. Sueni et sic deinceps B. 1. 2. — Vs. 15. *Σουήβων τῶν Ἀγγειλῶν*] *Συήβων τῶν Ἀγγειλῶν* (*Ἀγγιλῶν* 9. *Ἀγγίλων* 12.) 6. 7. 8. 10. 11. 12. 14. 15. *Σουήβων καὶ Ἀγγειλῶν* Bert. — Vs. 18. post *τῶν μικρῶν* verba Bert. *καὶ τῶν μικρῶν* verba perperam ponit. — Vs. 20. *Ἀγγριουάριοι*. Sic cod. A. 5. *Ἀγριουάριοι* cod. A. 11. *Ἀγγριουάριοι* codd. A. 6. 7. 8. *Ἀγγριγουάριοι* codd. A. 9. 10. 17. 18. — Vs. 22. Angriviarii B. 1. Sugrinarii B. 2. — Vs. 28. *Λακκοβάρδοι* B. 2. edd. vett. *Λαγγοβάρδοι* cod. A. 11. — Vs. 26. *Οὐιρούνοι* Erasm. etc. *Οὐίρουνοι* cod. A. 11. — Vs. 27.

Digitized by Google

Φαροδεινῶν] *Φαραδεινῶν* codd. A. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. *Φαραδηνῶν* edd. vett. — Vs. 29. *Ῥουτικλείων*] *Ῥουτικλίων* codd. A. 14. 15. Rutidii sunt in B. 2. — *Βουγουντῶν* codd. A. 9. 11. 16. etc. *Βουγούντων* cod. A. 5. *Βουτουντῶν* codd. A. 10. 17. *Βουντουντῶν* codd. A. 6. 7. 8. Mugotas dicit B. 1. Mugootas B. 2.

Ad pag. 119. Vs. 1. *Λούγ(ι)οι οἱ Ὀμαννοί*] *Λουγοιομανοί* cod. A. 11. *Λουτοιοιομάνοι* codd. A. 14. 15. *Λούτιοι* A. 16. *Λούτιοι Ὀμανοί* codd. A. 6. 8. *Λούτιοι καὶ Ὀμανοί* 12. *Λοῦτοι οἱ Ὀμαννοί* codd. A. 9. 10. 13. 17. C. 1. 2. 3. *Ὀμαννοί* cod. A. 5. *Λύτιοι Ὀμανοί* cod. A. 7. *Λόγγοι οἱ Ὀμαννοί* Bert. Lutii Omanii B. 1. Lucii Omanii B. 2. — Vs. 3. *Λούγ(ι)οι οἱ Διδοῦνοι.* *Λοῦγοι Διδοῦνοι* codd. A. 6. 7. 8. *Λουγοιδιδοῦνοι* 18. *Λουγιδιδοῦνοι* codd. A. 9. 10. 11. 12. 13. 17. — Vs. 5. *τοὺς Λίγγας Καλούκωνες*] *τοὺς Λίγγας Καλούκονες* codd. A. 9. *τοὺς Λίγγας καὶ Λούκωνας* 12. *τοὺς Ἐλίγγας Καλούκωνες* cod. A. 6. 7. *τοὺς Σελίγγας Καλούκωνες* cod. A. 8. *Σίλεγγας* 16. Selingas h. l. et postea B. 1. 2. *τοὺς Εἴλιγγας καὶ Λούκωνες* codd. A. 10. 14. 15. 17. *καὶ Λούκωνες* etiam A. 5. Claucones A. 1. — Vs. 6. *Ἀλβίου* cod. A. 12. *Ἄλβιος* cett. — Vs. 7. *Χαιρούσικοι* codd. A. 14. 15. *Χαιρουσικοί* 12. 13. 18. — Vs. 8. *Χαμανοί*] *Καμανοί* cod. A. 11. etc. Cf. Vs. 25. — Vs. 10. *Βαινοχαῖμαι* codd. A. 5. 6. 10. 12. 13. 14. 15. 17. *Βαινοχαίμαι* cod. A. 9. *Βωνοχαῖμαι* cod. A. 6. 7. *Μαινοχαῖμαι* 18. — Vs. 13. *Κορκόντοί* (sic) Erasm. etc. *Κορκόντοι* cod. A. 11. — Vs. 14. *Λουτοιοίβουροι μέχρι τῆς κεφαλῆς τοῦ Οὐϊστούλα* codd. A. 14. 15. *Λουτιοιβοῦροι* 11. 16. — *οἱ καὶ Βοῦροι* 12. lucyburi B. 2. lutii Buri B. 1. — *Οὐϊουστούλα* A. 18. — Vs. 16. *ὑπέρ* pro *ὑπό* cod. A. 11. — Vs. 17. *Κῶγνοι* codd. A. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 14. 15. *Κώγνοι* codd. A. 5. 10. 13. *Κώγνιοι* cod. A. 17. *Κόγνοι* ed. Bert. — Vs. 18. Bisburgi B. 2. Visburgi B. 1. — Vs. 19. *Ἀβνοβαίων* ut supra. *ὑπ' ἀνατολῶν μὲν τῶν Ἀβνοβαίων οἰκοῦσιν ὑπὸ τοὺς Συήβους* codd. A. 14. 15. — Vs. 20. *ὑπό* pro *ὑπέρ* codd. A. 5. 11. — Casuarii B. 1. Casnari B. 2. — Vs. 21. *Νερτερέανες* cod. A. 11. edd. vett. *Νερτερεάναις* codd. A. 10. 13. 17. *Νερτέανες* cod. A. 9. *Νερτεάναι* codd. A. 6. 7. 8. — Vs. 24. *Μαρουίγγοι* cod. A. 11. *Μαρουίγγοι* cett. — Vs. 25. *Χαμανούς*] *Χαμανούς* codd. A. 5. 12. *Καμανούς* codd. A. 9. 10. 11. 13. 17. *Καμαντούς* Bert. *Καμαβούς* codd. A. 6. 7. 8. 14. 15. Cf. Vs. 8. — Vs. 28. *Οὐαριστοί*] sic omnes praeter codd. A. 14. et 15. in quibus *Νουαριστοί* audiunt.

Digitized by Google

Ad pag. 120. Vs. 3. *Μαρκομανοί*] sic omnes praeter codd. A. 14. et 15. ubi *Μαρκομμάνοι* appellantur. — Vs. 4. *Σουδηνοί* codd. A. 5. 10. 12. 13. 17. *Σουδινοί* codd. A. 6. 7. 8. edd. vett. *Σουδεινοί* cod. A. 9. — Vs. 5. *οἱ Ἀδραβαικάμποι* edd. vett. etc. *οἱ Ἀδράβαι Κάμποι* cod. A. 13. *οἱ Ἀδραβαικάμποι* A. 16. *οἱ Παρμαικάμποι*, teste Sicklero, 12. ad rabo campi B. 2. 3. Adrobo B. 1. — Vs. 6. *δρουμόν* Bert. vitiose: scr. *δρυμόν*. — Ibid. *Κουάδοι* Erasm. etc. *Κούαδοι* cod. A. 11. — Vs. 7. *σιδηρωρυχεῖα* codd. 13. 18. Erasm. *σιδηρωρυχία* 14. 15. ceteri vitiosas formas habent, in his Bert. — Ibid. *καὶ ἡ Ἠλοῦνα* cod. A. 12. *καὶ ἡ λοῦνα* cett. — Vs. 8. *Βαῖμοι* codd. A. 9. 10. Edd. vett. *Βαίμοι* codd. A. 6. 7. 8. 17. — Vs. 9. *αὐτοῖς* om. codd. A. 14. et 15. — *περὶ* edd. vett. *παρά* codd. A. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15. — Vs. 10. *Τερακατρίαι* codd. A. 11. 12. 13. 14. 15. 18. et edd. praeter Bert. in qua *Τερακαγρίαι* vitio ex ambigua ap. Montan. litterae forma orto.

Digitized by Google

SUPPLEMENTA

SOLI HUIC SCRIPTIONI ADIECTA.

Ad pag. 113. Vs. 25. μεγάλης credibilius est ipsum scriptorem addidisse, Romanam sui temporis consuetudinem secutum, quam, hac abolita, sequiores scribas. Transrhenana enim, quae etiam magna appellatur, Germania deinceps describitur. — Ad Vs. 26. *Εὐρώπης πίναξ δ'.* Haec paucorum sunt codicum inferioris, ut videtur, aevi, atque etiam alias in paucis praescribuntur numeri tabularum superstitum, quarum Agathodaemon auctor esse etiam hodie putatur. Quamquam non crediderim Ptolemaeum singula quaeque loca suis gradibus assignata in libris memorasse, nisi tabulis antea complexus esset terrarum imaginem, sive ab aliis memoriae proditam, sive suopte studio emendatam. Agathodaemonem igitur verisimile est tabulas deperditas refinxisse, ad Ptolemaei geographiam recte intelligendam paene necessarias. Illae vero praescriptiones facile sunt antiquiores codicibus geographiae recentiore tempore scriptis. Contra tabulae, ut hoc obiter moneam, si non sunt antiquiores, quam nostri codices, tamen minus depravatae videntur. Unde multa librorum vitia, quae quum alii, tum Mannertus, vituperant, tabularum ope posse corrigi videntur. — Ad Vs. 28. *Ῥ* littera in nominum saepe eorumdem principiis apud Latinos interpretes modo lenitur *r*, modo *rh* spiritu aspero intenditur, ut *Rhipaei* et *Ripaei* montes, *Rhithymna* et *Rithymna*, *Rhemi* et *Remi* etc. In aliis usus perpetuus aspirationem flagitat, in aliis repudiat: *Rhegium*, *Rhaetia*, *Rhodope*, sed *Roma* (*Ῥώμη*) *Rubico*, vel *Regensis* civitas. In libris Mss. aspiratio, quod saepe tenui

Digitized by Google

compendio notata litterae adhaerescit, videtur omitti, non omittitur. Sic nunc in Graeca oratione nostri ρ maxime geminum, sine spiritus signo scribere incipiunt: quod Ptolemaei codicum testimonio comprobatum non video. (Vid. de usu spiritus Schol. in Dionysii Gramm. p. 693. sqq. Anecdd. Grr. Bekker. de omisso spiritu eiusque rationibus Bast. Comment. palaeogr. p. 855. Gregor. ed. Schäfer.).

Ad pag. 114. Vs. 1. *Γερμανός* forma scribendi compendio nata videtur ex altera *Γερμανικός*. — Ad Vss. 1—3. Verba inclusa non damnaverim. Ptolemaeus enim, maris Germanici oram ab occasu in Orientem versus descripturus, non videtur non posse initium capere a Rheni ostio, occidentali eius tractus termino. Ac solet etiam alias hunc in modum saepe narrationem de aliqua finium parte ordiri, ut pariter principii gradus designet, ac locorum consequentium. — Vs. 7. Titulus si non ipsius Ptolemaei manu est scriptus, tamen antiquitus iam adiectus videtur. Mirum est sane, qui si ab auctore esset additus, in codicibus etiam accurate scriptis exciderit. Neque vero novum est additamentum, quale vel in Scholiis Graecis, vel apud Lat. intpp. legitur, ut paullo post vs. 13. „*Praga* 39. 50. medium Bohemiae“ — Vs. 9. *Οὐισούργιος* pariter, ac postmodo *Ἄλβιος*, genitivi metaplasmo multifariam depravati. In his *Οὐισουργίος* forma erroris originem accentu arguit. — Vs. 21. *χαλούσου* forma vera creditur. Hinc *χαλύσου*: *χαλάσου* forma ex *Χαλαίσου* nata. Dubitationem de *χαλαίσου* et *χαλούσου* formis si quis moverit, vincit complurium eorumque meliorum consensus codicum. — Vs. 27. Cod. Norimb. qui numero 24. est in bibliotheca patria, a me B. 1. signatur, ubique γ (⅓) nusquam γο′ (⅔) effert. — Vs. 29. *τοῦ ποταμοῦ Δανουβίου* et *τοῦ Δαν. ποτ.* Haec, quae in Ptolemaei codd. admodum crebra est, collocationis inversio docet, nomen alterutrum scholiastis potius deberi, quam scribarum negligentiae. Ibid. *τό δυσμίμερος* dubium est, sitne scripturae monstrum, an scriptoris inventum h. l. *ἅπαξ λεγόμενον*. Quod quid significet, dubium non est. Nam illud, quod in plerisque codd. scriptum est, *τὸ δυσμικὸν μέρος*, sive alius, sive Ptolemaei est, vim satis ostendit.

Ad pag. 115. Vs. 8. *Γαμβρῆται* verum videtur. Strabo *Γαύβρηται* dixit silvam: unde *Γωρῆται*. *Γαβρῆται* autem ad verum pro-

Digitized by Google

pius accedere, quam *Γαβρῖται*, manifestum est. Nam *η* littera Erasmi maxime vitio modo in *ι*, modo in *ε* apud Ptolemaeum mutata est: quod vitium in graduum numeris creberrimum est et pessimum. Item *ει* et *ι* atque *ει* et *η* et *ι* confunduntur, cf. p. 118. Vss. 4. 5. 15. et 29. — Eiusdem generis est v. 18. *Κάρπιν*, quo utrum *Κάρπην* verius habeas, facile dubites.

Ad pag. 116. Vss. 1. et 11. Codices inter *ἔχει* et *ἐπέχει* h. l. ut saepe alias fluctuant. Utrum utro verius sit, vix cuiusquam interest cognoscere. Prior forma posteriorem abundantiae arguit, haec illam festinationis et negligentiae. Utraque vox eadem de re per vices apud Ptolemaeum usu venit. Ceterum apud eum toties legitur, ut non mirum sit, si passim sive a scriptore, sive a scriba omissa fuerit. Quod ab utro commissum sit, nemo pro certo dixerit. — Vs. 5. *Ἰστούλα* e bonis codd. *Οὐιστούλα* ceterorum est. In his quod accedit *ου* grammatico more alterius formae spiritum lenem esse digamma indicat. Quare haud scio, an *Ἰστούλα* ab ipso Ptolemaeo sit scriptum. — Vs. 13. *Ἄβνοβα* meliores libri et Tacitus, vett. edd. vulgant *Αὔνοβα*. *Ἄνοβα* corruptum est. Vitia compendiis orta videntur. — *ἐπέχουσι* iuxta neutrum plurale frequens est etiam in aliorum scriptorum codd. vitium, barbari scribae usu factum ex *ἐπέχει*, quod bonis est in libris. — Vs. 19. *Σημανούς* nominativus Ptolemaeo debetur, *Σημανοῦς* et *Σημανοῦ* genitivi scribis, *Σημανά* grammaticis.

Ad pag. 117. Vs. 1. *Ὀρκύνιος* leni spiritu plerisque, *Ὁρκύνιος* aspero uni A. 10. scribitur, incertum, utrum ad Latinam formam accommodate, an ad diplomatici testimonii fidem. Similiter postea v. 14. *Ἐλουητίων* et *Ἑλουητίων*. Nec dissimile est illud Vs. 22. *Σάξονες* et *Ἄξονες*, quamquam *Αὔξονες* vitii originem indicat. — Vs. 6. *Σύγαμβροι* proparoxytonon est, non oxytonon, sicut *γαμβρός*. Quo nominum genere indicem Göttlingianum Ptolemaei copiis augere licet.

Ad pag. 118. Vs. 10. *λογγοβάρδων* et *λογγιβαρδῶν* formae originationi acceptae referendae sunt. In eodem nomine peccarunt etiam qui Latinorum scripta memoriae produnt. Infra Vs. 23. accedit etiam forma *λακκοβάρδοι*, quae non verior videtur. — Vs. 18. *καὶ τῶν μικρῶν* verba geminata sunt infrequentiore vitio, quam quo

Digitized by Google

apud Ptolemaeum ob initiorum similitudinem versus singuli vel plures exciderunt. Sic pleraeque lacunae in Graecos codices irrepserunt, neque ideo Latinorum interpretum supplementa, ut quibusdam videtur, sunt suppositia. — Vs. 20. Ἀγγριονάριοι, et Ἀγγριον'ριοι: γγ et γγ si non Ptolemaeo, tamen scribis in codd. nostris promiscue ponuntur. Aut hi omnino Latinum usum sequuntur, aut ille scriptores Latinos. Alius generis est confusio litterarum γ et τ vs. 29. in Βουγουντῶν et Βουτουντῶν nomine; τ enim ex Γ littera maiuscula exstiterit.

Ad pag. 119. Vs. 1. Λούγιοι ex variis formis confectum nomen commune Omanorum et Dunorum esse videtur, verius fortasse Λύγιοι, cuius quidem nominis rationem comprobat historia, conformationem forma λύπιοι et admodum incerta lectio. — Vs. 7. χαιρούσιχοι. Hos constat Cheruscos dici a Latinis scriptoribus: quos qui sequeretur, Ptolemaeum si non χηρούσκους, saltem χαιρούσκους illos appellasse credibile est. — Vss. 8. et 25. χαμανοί haud secus Ptolemaeo, ac Tacito dicti videntur. Hanc nominis formam praestant χαμανοί et καμανοί formae, altera fine, altera initio.

Ad pag. 120. Vs. 5. παρμαικάμποι utraque § extrema 24. et 25. a Sicklero ponuntur, priore apud omnes uno consensu, posteriore ex uno codice 12. de cuius testimonio Sypsomos nihil refert. Magnam sane veri speciem litterarum similitudo facit. Nam μ et β litterae, ut notum est, in antiquis libris Mss. figura nihil differunt. Scriptura ob rem ipsam minus probabilis. Quapropter aut plane delenda est omnis haec linea, huc translata ex fine §. 24. aut, si Ἀδραβαικάμποι falsum est nomen, aliud eruendum videtur: nisi forte ipse Ptolemaeus hoc monstrum prodidit, ut §. 27. (quod nuper acute vidit Hermannus Müller) *Siatutanda* male intellecto Taciti loco. Sed §. 26. κάμποι memorantur, cuius gentis populi et παρμαικάμποι et Ἀδραβαικάμποι dici videntur.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

OCT 26 1985 ILL

1237993

Digitized by Google

Gp 120.64
(Claudii Ptolemaei) Geographiae, ed
Widener Library 006607063
3 2044 085 163 582

Digitized by Google